

איפה הקהל?

את המכה הרצינית קיבלו מארגני כינוס הפועל מהקהל, שלא טרח להיות נוכח באירועי הספורט הבינלאומיים. בעוד שבכדור רגל, בכדורסל ובשחייה היתה רמת המשתתפים נמוכה, הרי שבאתלטיקה הצליחו המארגנים להביא אתלטים מהשורה הראשונה בעולם. אמר על כך יהודה מור, ששפט בתחרויות קפיצה לגובה שהתקיימו בהררייזוסף: "רמה כזאת מביאה בעולם 30 עד 40 אלף צופים. אצלנו כאו בקושי 2500. יש לנו ארץ פרימיטיבית. איש אינו מתעניין בשום ספורט פרט לכדורגל. בכל ארץ מתקדמת יש אתלטיקה טובה. הן מבחינת הקהל והן מבחינת ספורטאים פעילים. אצלנו מה שמעסיק את כולם זה ספורט להמונים, כעיקר כדורגל וקצת כדורסל (כשיש אמריקאים)".

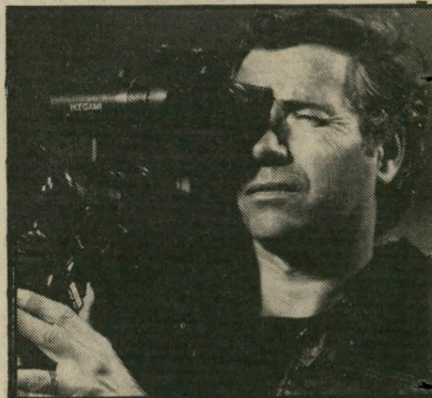
אפילו ביוון יש יותר תודעה לאתלטיקה מאשר פה. כשביקר שם השיאן העולמי בקפיצה לגובה סטינס הוא הצליח להביא 20 עד 30 אלף צופים".

כינוס הפועל

איורור בכינוס

רמות מוכרת שהסתובבה בין אירועי כינוס הפועל היתה הצלם הוותיק **פטר סלע**. אנשי הספורט של הטלוויזיה שמו לפגוש את סלע, שעד לפני ארבע שנים השתייך לצוות הקבוע שלהם.

הצלם, שאנשי הספורט של הטלוויזיה הגדירוהו כצלם הטוב ביותר שהיה במחלקת הספורט של הטלוויזיה, העובד מאז 1969 ברשת האמריקאית אן-בי-סי, ומאז כבר אינו מצלם ספורט. לדבריו, הוא מצלם רק "חדשות, שטחים



צלם סלע משעמם ב-N.B.C.

אננים והפגנות". פטר קפץ על ההצעה שהציע לו מטה כינוס הפועל, לצלם את אירוע הספורט. העבודה ברשת האמריקאית, לדבריו, משעממת. "כאן בכינוס, אני אומנם מקבל רבע כסף, אבל כשבילי זה איוורור לגשמה שהתעייפה לצלם מילהמת והפגנות — למרות שכל צלם היה מת לקבל את המישרה אצל האמריקאים, שנחשבת למכובדת ומכניסה ביותר.

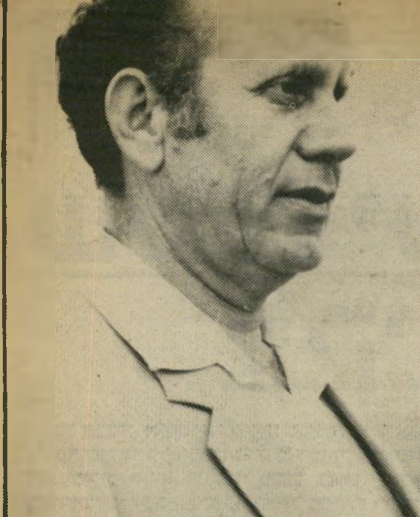
"בכינוס אני מבטא את המיקצועיות שלי בספורט. אני אוהב לצלם את כל ענפי הספורט, החל כחץ וקשת וגמור בכדורסל", אמר.

פטר סלע לא היה הצלם היחיד שתיעד את כינוס הפועל. מטה הפועל העסיק כמה עשרות צלמים שכר, שסלע היה אחד מהם.

צלמת צמודה

העלמה השחרורה עם המצלמה ביד שעקבה אחרי כל תנועותיו של מוכ"ל הפועל, **יצחק אופק**, במשך שבוע כינוס הפועל, עוררה עניין ופליאה אצל כל כאי הכינוס. בעיקר הרגיזה העלמה המיסתורית את העסקנים בפמלייתו של המוכ"ל, כאשר גילו שהיא הצלמת האישית שהצמיד לו המוכ"ל כדי להנציח את כל תנועותיו באירועים הרשמיים בכינוס הראוותני.

הצלמת הצמודה לא היתה היחידה שתיעד עבוד אנשי הפועל את האירוע הספורטיבי. אך ליווי צמוד שכזה היה תקדים. יצחק אופק למד מאחמ"ם אחרים את המלאכה שבה עוסקים גם מועמד המערך לראשות עיריית תל-אביב, **דב בן-מאיר** וראש העירייה הנוכחי **שלמה (צ'יץ) להט**.



מוכ"ל הפועל אופק עלמה מיסתורית

עושים ללא ספק השופטים. בתוקף תפקידם הם אינם זוכים לאהדה משום מקור שהוא. גם אוהדים וצופים, גם שחקנים משתי הקבוצות היריבות וגם מאמנים, אנשי-הנהלה והעסקנים — כולם רואים בשופט אויב. של המישחק ושלם.

קלות בון, קריאות גנאי ואיומים הם נחלתם של השופטים לא רק על המיגרש, בזמן מישחק אלא גם מחוצה לו, ברחוב ולפעמים גם בבית.

גם **ארל ויליאמס** ממכבי תל-אביב מצא לנכון בשבוע שעבר לתקוף את השופט הבינלאומי **ערן עמית** (39). ויליאמס לא עשה זאת על המיגרש אלא כשהשופט הלך לתומה ברחוב אחד העם בתל-אביב. התקרית לא טופלה על-ידי ועדת-המישמת של איגוד הכדורסל. הסיבה: בתקנון אין סעיף של תקיפה מחוץ למישחק. ערן עמית צריך לחכות שיבוא שינוי בתקנון כדי שלא יותקף ברחוב. לעמליה, אשתו של השופט עמית נאמס מכל העסק, הבעל העקשן לא השתכנע לעזוב את התחביב "המוזכסטי" לדבריה: "לא כסף וגם לא תהילה, או בשביל מה?" היא מקשה. התקנון אוסר על שופט לצאת בכיקורת כלשהי, ולכן היא החליטה להגיב במקומו.

על התקרית עם ארל ויליאמס מספרת עמליה עמית:

כל היחס המשפיל אל השופטים הוא רק שאלה של חינוך. התקרית בין ויליאמס ובין בעלי לא מעניינת אותי. זהו קמצוץ מאווירת הליניץ המתחוללת כבר שנים נגר שופטי הכדורסל בארץ. אם זה היה מסתיים רק במיגרש לא היה איכפת לי. אך זה נימשך מחוץ למיגרש זה בלתי-נסבל.

ההנהלות מחממות. כולם מתעלמים מהעובדה שגם שופט הוא בסך הכל ספורטאי, שכל רצונו להצליח בשיפוט, והוא אינו מגיע למיגרש עם חשבונות. שופט הוא כמו רץ מרתון — עושה הכל לבר, ללא שום עידוד או ייעוץ משום צד והכל רואים בו אויב.

הפסקתי לבוא למישחקים. אני לא יכולה לעמוד באלומות המילולית וביחס המשפיל שמקבל השופט. אני באה עם ספר כדי לא לראות מה קורה, כדי לא להיפגע. לפעמים ראתי גם את חברי ההנהלה מחממים שחקנים נגר השופטים במקום להרגיע אותם.

לפעמים מופעל על השופטים כליכך הרבה לחץ, שאפילו אם הם באים למישחק מוכנים, הלחץ הפסיכולוגי מוריד אותם מהפסים. ולפעמים שופט גם מאבד את רסן השיפוט. חייבים לשנות את הגישה ולהתייחס אל השופט כאל חלק אינטגרלי של כל המישחק. שייטנו לו לעשות את העבודה שבקט, ואני בטוחה שהוא יעשה את זה יותר טוב.

כבר אלף פעמים אמרתי לבעלי שאין לו מה לחפש שם, אבל הוא אומר לי שלמרות הכל הוא אוהב את זה. מה אני יכולה לעשות? אני יודעת שצריך כוח נפשי עצום כדי להיות שופט ולהצליח, ולא פעם הם נכשלים רק בגלל הלחץ. גם כשהם מצליחים ועולים למיגרש כדי לקבל מרליה מידי הנשיא, כל הקהל קורא להם בוז בדיוק כמו כשקוראים בשמם בתחילת המישחק או כשם עולים או יורדים מהמיגרש. עוד לא ראתי עיתונאי שיציין שיפוט מצויין של שופט. איך בנאדם בודד יכול לעמוד מול לחץ טוטאלי כזה כואב לי שבעלי בא הביתה עם מיטען כבר של מרירות אחרי כל מישחק. הבעל שלי לא מספר, מתכנס בתוך עצמו ושוקט. אחרים באים עצבניים ואת כל התיסכול מוציאים בבית, כי בסך הכל כואב להם העוול שנעשה.

מהתחרות בארץ. קיוויתי, מספר אלרואי, התייחס למספר הוהו שעל החזה, והתחיל לתאר את הרץ הרומני במרץ רב".

יושב-ראש המארגנים של תחרויות האת"ל טיקה, **אריה קרקס** לא הסכים עם גירסתו של מנהל-הספורט. הוא אמר: "לא שמנו את מיספרו של דראגומסקו על חולצתו של מישוהו אחר, אך האמריקאי **ג'ק מקוננוש** רץ את ריצת ה-800 מטר, שבה היה צריך הרומני להשתתף, והתייצב על מסלולו של הרומני. קיוויתי לא הצליח להבחין במיספר השונה על החזה, והתייחס רק למסלול".



שופט עמית תקיפה ברחוב

הרץ האמריקאי, שנחשב כסעות לרומני, זכה במירוץ.

הפאשלה השנייה של אנשי הטלוויזיה, שהפעם הקפיצה בחרדה את יושב-ראש הוועדה המארגנת אריה קוקס, היתה של העור-מפיק **איציק גליקסברג**. רגע לפני הוינוק, כש הרצים תופסים את מקומותיהם ומתכוננים לפרוץ קדימה, ניגש לפתע העור-מפיק אל הרצים וביקש שיקומו ממקומותיהם, כי העמדה שלהם לא התאימה לו לשידור.

קוקס, שהיה בקירבת מקום, נזעק מייד. אחר כך סיפר: "רציתי להוריד לו סטירה במקום. כשסילקתי אותו, הוא עוד העז להתחצף אלי בסניגון של אתה לא תגיד לי מה לעשות, אני פה קובע, רק כשהתלוננתי לפני המפיק **משה גרצל** נתן הוא הוראה להיות כפוף ללוחדהמונים שלנו, כי בעלי-הבית במיגרש היו המארגנים ולא אנשי הטלוויזיה, עם כל הכבוד לשידוריהם. הרצים הם עצבניים ומתוחים, וכשניגש אחד כזה שנייה לפני הוינוק — זה רק מפריע לכושר-הריכוז שלהם לקראת התחרות. "לא היה לזה תקדים בעולם. הפרעה כזאת — ועוד מאיש טלוויזיה".

כדורסל

ליניץ בשופטים

את העבודה השחורה של הכדורסל הישראלי

אתלטיקה

טעות אופטי

יוסף לפיד קפץ מכיסאו, כששמע בשידור-חי את תיאורו המעוות של שדרה-ספורט **ניסים קרויטי** מאיצטריון האתלטיקה המפואר בהררייזוסף.

בתחרות הריצה הבינלאומית שהתקיימה במיסגרת כינוס הפועל, תיאר השדר הוותיק את האצן הרומני **פטר דראגומסקו**, כשהוא שוחר בין תיאוריו את הישגיו העולמיים עד כה. לפיד, מנהל רשות-השידור נדהם: האצן שהתחרה על המסך לא רמה כלל לאצן שאותו תיאר קיוויתי. לפיד הכיר את האצן, כנראה כליכך.

הטלפון הבהול של מנהל רשות-השידור **ליואש אלרואי** בעיצומו של השידור החי, הועיק את מנהל מחלקת הספורט לכבר במה מדובר בדיוק. אחרי בדיקה הבין יואש שהטעות המצערת לא היתה בדיוק אשמתו של השדר אלא דווקא אשמתם של המארגנים.

קיוויתי קיבל דף-הנחיות של התחרויות, כפי שקיבלו שאר אנשי-התיקורת שהיו במקום. שמש של כ-300 האתלטים שנכחו בתחרויות סומן במיספר ויהיו שנרשם גם על חויהם. המארגנים העניקו את מיספרו של האצן הרומני לאתלט אחר, מבלי להודיע לאיש. הדבר קרה כשהתברר שהרומני לא בא לכינוס ונעדר

תחזית

חכיים

את מישחקי המחזור הלפני אחרון של הליגה הלאומית והארצית שיערכו בשבת חווים השבוע מועמד המערך לראשות עיריית תל-אביב **דב בן-מאיר**, וחברה-כנסת מטעם המערך אליהו שפייר.



בן-מאיר

שפייר

מישחקי הליגה הלאומית והארצית	בן-מאיר	שפייר
1. מכבי נתניה — הפועל באר-שבט	1	1
2. הפועל תל-אביב — הפועל ירושלים	1	1
3. בני-יהודה — הפועל לוד	2	1
4. מכבי יפו — מכבי חיפה	2	1
5. הפועל כפר-סבא — מכבי פתח-תיקה	2	1
6. מכבי יבנה — הפועל יהוד	2	1
7. בית-ד ירושלים — מכבי תל-אביב	2	1
8. הפועל רמת-גן — שימשון תל-אביב	2	2
9. הפועל קריית-שמונה — הכדור-מכבי רמת-גן	2	2
10. הפועל נצרת-עילית — הפועל אשקלון	x	1
11. הפועל חיפה — בית-ד רמלה	1	1
12. הפועל בית-שמש — הפועל ראשון-לציון	2	2
13. הפועל בית-שאן — הפועל חדרה	x	1

בשבוע שעבר הצליח אבי כהן לנחש ארבע תוצאות נכונות ואילו משה אונונה (שתמונתו הוחסלה בטעות בתמונתו של הרצל קביליו) ניחש שש תוצאות.